

El Teatre

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

Avelí Artís va afirmant cada dia més la seva personalitat de comediògraf. Sense que sigui cap troballa trascendental, aquesta comèdia estrenada al Bartrina el dia 8 per la companyia d'En Miquel Rojas, és tanmateix interessant i entretinguda.

Hi ha fluïdesa en el diàleg, les escenes es succeeixen amb naturalitat, hi ha personatges ben observats i hi ha una trama interessant. Posseeix, doncs, tots els elements d'una bona comèdia.

Amb tot, sia'ns permès d'escriure, després d'aquesta franca declaració sobre les qualitats de l'obra, uns lleugers comentaris, sense ànim de regatejar mèrits a la comèdia de l' Avelí Artís.

Si ens fixem amb els personatges, *En Sadurni*, el més central, es el menys consistent. Rarament es podria donar aquell cas psicològic. Fins suposant-li la total carència d'educació, fóra difícil topar amb un tipus sense un fons de pudor que li impedís explicar als seus amics com besa la seva esposa, tot just acabada la nit de nuvis. Això es, naturalment, un recurs artificiós, per a donar peu a aquella petició absurda de què l'esposa el besí davant dels amics, i fer esclatar així l'antagonisme dels dos caràcters. El públic no comprèn que per un motiu tan fútil pugui començar la tortura de dues vides. Per això, quan *En Sadurni* diu a la seva esposa que si es nega a fer-li el petó se'n pot anar de casa, tot i essent aquest un moment dramàtic, el públic ho considera una sortida de to i manca poc per esclafir a riure.

En canvi, el caràcter de l'esposa és més reeixit. Té una major consistència psicològica. Es un caràcter sencer de dona assenyada i amorosa. Potser la trobem una mica convencional en l'escena amb la seva rival. Sobretot, considerem una mica artificiosa la seva actitud en abandonar la casa, deixant-hi a la rival sola amb el marit.

Els personatges episòdics són ben trobats. En general, però, pequen de caricaturescos.

Aquestes petites tares queden compensades, però, amb l'exemplaritat moral que es desprèn de la comèdia. El fet que d'una trama que té gairebé sempre un fons de naturalitat se'n desprengui un alligonament, es ja un mèrit notable en una comèdia, sobretot en aquests temps en què tantes se n'escriuen sense cap preocupació de transcendir en la moral del públic.

Seny i amor, amo i senyor és la lluita entre l'orgull brutal de l'home, que vol imposar la seva voluntat dominadora i absurda, contra el seny i l'amor de la dona, que reflexiona i estima. Triomfa, naturalment, el seny i l'amor contra l'amo i senyor, i això presta a la comèdia de l'Avelí Artís un interès i una vàlua gens menyspreable.

Una altra observació que se'ns ocorre és sobre el llenguatge. Desitgem que en el teatre guardi sempre un mínim de correcció i de decència. Però si s'extrema la nota, si, com succeeix en aquesta comèdia, els personatges parlen un llenguatge superior al de

l'ambient vulgar en què es mouen, corre el perill de semblar desentonat perquè fa endevinar massa el convencionalisme de la farça.

Dels intèrprets en agradà força la senyora Peris. Sap posar emoció en la veu i té el gest ponderat. En conjunt, ens produí l'efecte d'una actriu ben notable. La curta intervenció del Sr. Rojas ens permeté constatar que aquest actor conserva encara fresques les seves singulars facultats de comediant truculent. El senyor Torrents ens semblà bé en general, per bé que ens feu l'efecte que féia endevinar massa aviat que havia de resultar vençut. Li mancà l'expressió del caràcter orgullós que encarnava.

Tots els demés estigueren força ajustats. La presentació molt acurada.—A. M. B.

SE VOLESSI...

El dia 9 actuà en el Teatre Fortuny la companyia italiana que dirigeix l'eminent autor Dario Nicodemi, que actualment realitza una brillant campanya en el Teatre Liceu, de Barcelona.

Representà la comèdia de Geraldty i Pitzer *Se volessi...* Es una comèdia entretinguda, una mica banal, que no pretén resoldre res. Heus ací l'argument que li serveix de trama. Una dona profundament enamorada del seu marit, viu feliç amb ell sense que ni una ombra de disgust enteli llur vida. Una amiga d'ella l'assabenta que s'ha divorciat, per tal de poder-se dedicar lliurement a flirtejar i fer conquestes. Això tempta l'esposa, i vol provar si ella es capaç també de fer conquestes, d'enamorar els homes. Després de varies escenes de gran vivacitat, un amic, en lloc de fer la declaració amorosa que ella cobeja, li fa un petó en el precís moment en què entra el marit. Afortunadament, tot s'arranja després de les inexcusables explicacions.

Vera Vergani juga el seu paper de «Germana», la protagonista, amb una gràcia i una vivacitat inimitables. Es una actriu de grans condicions plàstiques i d'una mimica excel·lent. Val a dir que la companyia ofereix un conjunt admirable, car tots els artistes realitzaren una labor acuradíssima, digna de la fama que auriola aquesta important agrupació que dirigeix Dario Nicodemi. En aquest conjunt excel·leix encara, d'una faisó remarcable i personalíssima, aquesta artista de facultats extraordinàries que es diu Vera Vergani.

L'escena fou presentada amb molta cura i bon gust.

El públic, lamentablement escàs, aplaudí amb força entusiasme la labor dels artistes.—G.

La Música

CONCERT D'HOMENATGE A JULI GARRETA

La nostra Associació de Concerts ha volgut també aportar el seu ram de flors a la corona magnífica que Catalunya va teixint a la memòria d'En Juli Garreta, aquest gran intuitiu de la nostra música que tingué, per damunt d'altres, el mèrit altíssim de dotar